

„Contribuții la o posibilă bibliografie istorică a Gorjului” de prof.dr. Gheorghe Nichifor

Ion Popescu-Bradicieni

1. Modelul «Alexandru Ștefulescu» s-a vădit a fi fertil, vizionar, generator de valori. I-au urmat într-o galerie poate oleacă mai valoroasă academic: Titu Rădoi, Nicolae Mischie, Ion Cepoi, Ion Trancău, Zenovie Cârługea. Și, iată, de acum, Gheorghe Nichifor, ale cărui „Contribuții la o posibilă bibliografie istorică a Gorjului” sar de 700 de pagini*. Recent li s-au adăugat, tot cu o apariție monumentală, Vasile Marinoiu și Iulian Cămui, despre care voi scrie cu prilejul următor.

În masivu-i tom – repet impresionant ca volum de muncă efectivă, de autentic documentarism/ documentarist, Gheorghe Nichifor rescrie, din fundamente, istoria orală și scrisă, întâmplată și trăită, paradigmatică și sintagmatică, diacronică și sincronică, modelistă și constructivistă a Gorjului istoric, cultural, pitoresc, vatră arhaică și perpetuă a unor evenimente al căror context rezonează și azi cu ființa națională a României profunde (adică semnificative – n.m.I.P.B.).

Am convorbit la telefon cu Gheorghe Nichifor felicitându-l pentru reușită, aceea de a fi descins din Salcia – Prahova în Gorj, de a se fi îndrăgostit „fatal” și „determinant” de aceste meleaguri ale Jiului de Sus, ca, finalmente, să le dedice o metamonografie de anvergură paideică și, oarecum, transdisciplinară, de a se încadra deci în noul val, de a-i ținti crestele amețitoare ca un neînfricat surfer.

Într-o „depoziție” apologetică „Despre istoria și istoricii Gorjului” au(c)torul se îndeletnicește – cu o devoțiune de mucenic – cu aducerea în relief (trans)contemporan – din hăurile memoriei colective ori din luciile ei oglinzi revolute – figuri ilustre făuritoare de text metaistoric.

2. Cu desăvârșita-i modestie (pentru care stau gaj – n.m.I.P.B.), Gheorghe Nichifor se declară emul al celebrilor specialiști Lucian Boia, Gh.I.Ioniță, Dan Marțian, Ion Scurtu, G.D.Iscru, Nicolae Edroiu, Bogdan Teodorescu, Andrei Marga, și nu mă îndoiesc că adevărat afirmă pe fondul inteligenței sale academice, sociale, inter- și intra-personale (și emoționale la o adică – n.m.I.P.B.) că patria nu moare niciodată.

Preasufletistul și hermeneutul Gheorghe Nichifor nu se teme de confruntarea de idei, nu se sperie de valorile ce-ar putea să copleșească deseori orizontul cercetării și reinterpretării de pe alte paliere gnoseologico-axiologice și ontologico-fenomenologice; sunt valori ale patrimoniului local, ale unui glocalism creator, inepuizabil în ultimă instanță, sunt teme atractive, incitante, precum din ce în ce mai vizibila apetență pentru curățirea istoriei de zgura regimului totalitar, selectarea și extragerea faptelor, evenimentelor, personalităților, proceselor,

fenomenelor, reprezentative pentru identitatea Gorjului, după principiul călinescian în virtutea căruia cu cât ești mai național cu atât ești mai universal.

3. Strategia folosită de doctorul în istorie Gheorghe Nichifor e realmente captivantă prin onestitatea ei, concretizată într-o serie de note de subsol, inspirate probabil de capodopera lui Ioan-Budai Deleanu: „Țiganiada”. Fiind note însoțitoare și explicative, ele descind dintr-o ars explicandi și ars interpretandi, specifice discursului eminent hermeneutico-științific.

Cartea în sine conține două părți: I. Istoria Gorjului (lucrări, studii, articole, materiale nesemnate); II. Istoricii gorjeni și „istoria” scrisă de ei. E meritul cercetătorului de a aduna la un loc, de a însuma, în ordine alfabetică, contribuțiile unor pleiade mirifice, arborescente, înarmată cu o conștiință autoresponsabilă față de destinul Gorjului și al Țării. În nenumărate rânduri l-am găsit, în Biblioteca Județeană Christian Tell Gorj, la masa de lucru și mi s-a confesat cu o minunată strălucire în ochi, izvorâtă din satisfacția unei datorii pentru care amarnic trudea să se împlinească în veac. Și iacă-tă: ea s-a fost desăvârșit cu o alcătuire nobilă, profesionistă, pe cât de subiectivă tot pe atât de obiectivă, căci spiritul „școlii” critice, atât de actual și consonant cu marile curente: neo-, post- și transmodernist – nu trebuie să ne părăsească niciodată, dar nici fondul umanist și evident transumanist.

Gheorghe Nichifor: Contribuții la o posibilă bibliografie istorică a Gorjului; editura PIM, Iași, 2016, 728 pagini

